

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

1

לפני : השופט הבכיר יעקב שפסר

העוררת:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ רפ"ק גיל ראכלין ורס"ל זהר ארז

נגד

המשיב:

יונתן אוריך

ע"י ב"כ עו"ד עמית חדד ועו"ד נעה מילשטיין

2

3

החלטה

4

- 5 1. ערר נוסף על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' הנשיא, השופט מ' מזרחי)
- 6 מיום 15.1.26 במ"י 18029-05-25, לפיה דחה את בקשת העוררת להאריך למשך 60
- 7 יום את התנאים המגבילים שהוטלו על המשיב מר יונתן אוריך (להלן: "המשיב") במסגרת
- 8 החלטות קודמות, ובכללן החלטה של בית המשפט המחוזי מתאריך 18.9.25 (עמ"י
- 9 33443-09-25), והורה על ביטולם, (למעט ערבויות שיבטיחו את התייצבותו לחקירה
- 10 ואיסור יצירת קשר למשך 60 ימים עם אליעזר פלדשטיין וישראל איינהורן – להלן:
- 11 "פלדשטיין" ו"איינהורן", בהתאמה).
- 12 2. להשלמת התמונה אציין, כי החלטה זו ניתנת בנפרד מהחלטה קודמת שניתנה על ידי
- 13 בעקבות אותה החלטת בית המשפט קמא, בערר נפרד שהוגש בנוגע לעניינם של מעורב
- 14 נוסף - מר צחי ברורמן (עמ"י 48145-01-26). עניינה של החלטתי זו נוגע אפוא רק
- 15 לערר בעניינם של המשיב מר יונתן אוריך.
- 16 3. רקע הערר וההחלטה שביסודו הוא חקירה המתנהלת בעניינם של המשיב שבה התקבלה
- 17 החלטה להעמידו לדין, בכפוף לשימוע, בעניין הידוע כפרשת ה"בילד". יצוין כי במקורם
- 18 הוטלו התנאים המגבילים על המשיב בגין שתי פרשיות בהן הוא מעורב והידועות כפרשת
- 19 "הרכבת בשער" (קטארגייט) ופרשת ה"בילד". ואולם לנוכח החלטת בית משפט קמא
- 20 מיום 4.1.26 (מ"י 18029-05-25) שאושרה בהחלטת בית משפט המחוזי מיום 7.1.26
- 21 (עמ"י 9754-01-26), לפיה פקעו התנאים המגבילים בנוגע לפרשת "הרכבת בשער",
- 22 התייחסה החלטת ביהמ"ש קמא, כמו גם הערר דנן, ל"פרשת הבילד" בלבד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

4. החלטתו של בית המשפט קמא נרחבת ומפורטת ומשתרעת על פני 30 עמודים, תוך שניכר כי בית המשפט קמא לא חסך מאמץ, והרחיב בהחלטתו בניתוח הראיות שהונחו לפניו.
5. תמצית נימוקי בית המשפט קמא העומדים ביסוד החלטתו היא כדלקמן:
 - א. מדובר בצירוף של הארכת תנאים שנקבעו בשתי הפרשיות – פרשת "רכבת בשער" (קטארגייט) וב"פרשת הבילד", בתוספת תנאים נוספים המבוקשים עתה שלא עמדו לדיון קודם לכן. משהופרדו הפרשיות פחתה עוצמת הצדקתם.
 - ב. מבחינת חומר הראיות שהובא לפני בית המשפט קמא, מצא הוא כי החשד כלפי המשיב מבוסס בין השאר על אמרתיו הרבות והשונות של פלדשטיין (שכנגדו הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, תפ"ח 54284-11-24). לענין זה סבר בית המשפט קמא כי **"מדובר בנאשם אשר מסר גרסאות מתפתחות שהפלילו את המשיב באורח כבוש רק בסופו של יום, וגם אז הן אינן עולות בקנה אחד עם ראיות לכאוריות אחרות, אובייקטיביות שקיימות בתיק"**. (עמ' 15 להחלטת ביהמ"ש קמא, ההדגשות – במקור). בית המשפט קמא הפנה לגרסאותיו של פלדשטיין בחקירותיו, ציטט חלקים מהן וניתח אותן, הפנה לתוצאות בדיקת פוליגרף שעבר, להשוואת הפללתו של המשיב עם ראיות לכאוריות שונות ואמרות של עדים אחרים, איכונים שבוצעו, וכן מצא מחדל חקירתי באי גביית אמרה מראש הממשלה, הן לצורך בירור קיומה של פגישה פיסית בין פלדשטיין למשיב, הן לבירור מידת מודעותו של ראש הממשלה לפרסום הידיעה.
 - ג. בית המשפט קמא התייחס בהרחבה לתחלופת ההודעות בין פלדשטיין למשיב, אשר לדעתו ניתנת לפרשנויות שונות, ולא סבר כי קיימת תכתובת חד משמעית ברורה מצד המשיב המלמדת על מודעותו ושותפותו לביצוע העבירות בהן נחשד, על אף שיש בפרסום מסויים עליו הצביע בית המשפט קמא כדי **"לקשור את המשיב במידה מסוימת"**, אם כי לא בהכרח בפרסום מלכתחילה.
 - ד. בית המשפט קמא מצא כי קיים חשד סביר, ואולם סבר שעוצמתו ברמה ראייתית שכזו, כפי שהתרשם ממנה, אינה יכולה לתמוך בבקשה.
 - ה. מבחינת הצידוק החוקי להטלת התנאים המבוקשים, סבר בית המשפט קמא כי אין תכלית ראויה בין התנאים המבוקשים לחקירות, וכי מדובר לדעתו **"בתנאים בלתי מידתיים בעליל, שיש בהם פגיעה שאינה נדרשת בזכויות חוקתיות"**.
 - ו. בית המשפט התייחס גם לחלופי הזמן, כשלא קיימת טענה שהמשיב עשה לשיבוש מהלכי חקירה. בית המשפט קמא ציין, כי המשיב לא נעצר כלל ב"פרשת הבילד" ולא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

1 נקבעו תנאים שיפוטיים בעניינם וזאת מאז נובמבר 2024, כשאלו נוצרו לראשונה
2 בחודש ספטמבר 2025, ועתה מבקשים "לברוא תנאים חדשים" (עמ' 26).
3 ז. לעניין הנ"ל ציין בית המשפט קמא, כי מעולם לא נידונה רשימת מנועי הקשר במסגרת
4 חקירת "פרשת הבילד", אלא רק בנוגע לחקירת פרשת "הרכבת בשער", ועל כן ראה
5 בקבלת תנאי זה, כיצירת רשימת מנועי קשר חדשה – יש מאין, לאחר שלא נאסר על
6 המשיב קודם לכן ליצור קשר עם המעורבים ב"פרשת הבילד".
7 ח. לא ניתן לקבל בקשה לאסור על המשיב יצירת קשר עם ראש הממשלה ב"פרשת
8 הבילד", כאשר ראש הממשלה כלל לא נחקר בעדות פתוחה או באזהרה (דבר שבית
9 המשפט קמא ראה כמחדל חקירתי - עמ' 18 להחלטתו), הוא אינו עד במשפט הקיים,
10 וכשלא הוצגו פעולות חקירה עתידיות שלפיהן אמור הוא להיחקר.
11 ט. בית המשפט קמא ציין כי מדובר בשלב שלאחר סיום החקירה, זאת משקיים בתיק
12 כתב חשדות שבו התבקש המשיב למסור את עמדתו במסגרת שימוע. המשמעות היא
13 שהדין אינו מתנהל בשלב בו מצויה חקירה פעילה, אלא במצבו הוגש כתב אישום
14 כנגד פלדשטיין, כשהמשיב מתנהל במסגרת שימוע.
15 י. ולבסוף, פלדשטיין עצמו נעדר כל תנאים האוסרים על יצירת קשר או עיסוק בלשכת
16 ראש הממשלה.
17 בנסיבות המפורטות מצא בית המשפט קמא כי "אין הצדקה ראייתית, או עניינית,
18 מידתית ותכליתית לקבל את הבקשות כפי שהן ולהאריך את תנאי השחרור", ובהתאם
19 דחה את הבקשה, למעט הותרת הערבויות ואיסור יצירת קשר למשך 60 יום עם פלדשטיין
20 ואיינהורן.
21 6. תמצית טענות העוררת בערר שלפני היא, כי שגה בית המשפט קמא בקובעו שהתשתית
22 הראייתית אינה מקימה חשד סביר ברמה שמצדיקה את קבלת הבקשה. לטענתה, עיקר
23 הראיות הקושרות את המשיב לביצוע העביחות שלובות זו בזו לכדי מארג שלם, המהווה
24 תשתית ראייתית לכאורית בעלת עוצמה ממשית, המקימה מסקנה בחורה בדבר חשד
25 סביר ברמה הנדרשת בשלב זה של ההליך, ושהמשיב לא נתן להן הסבר מניח את הדעת.
26 7. העוררת טוענת עוד, כי לא היה מקום מצדו של בית המשפט לבחון בשלב זה את
27 מהימנות גרסתו של פלדשטיין, תוך התרשמות מהכתובים בלבד וללא שמיעת עדים,
28 כשהרף הנדרש הוא חשד סביר. עוד טוענת היא, כי שגה בית המשפט קמא בבוחנו כל
29 הודעה בנפרד, כעומדת לבדה, וזאת במנותק מכלל ההתכתבויות שבין פלדשטיין
30 והמשיב, על פני התקופה הרלוונטית, הן בנוגע להתקשרות עם המקור, סמוך לפני
31 הפרסום ואחריו, הן בהתעלמות ממערכת היחסים שבין השניים והמעמד של כל אחד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

1 מהם. מערכת היחסים שבין השניים מלמדת כי פלדשטיין לא היה פועל לפרסום ידיעה
2 סודית בתקשורת זרה, אלא אם הדבר נעשה על דעתו של המשיב ובתיאום עמו.
3 8. במהלך הדיון שנערך לפני וביחס לקביעת בית המשפט קמא בדבר "גרסאותיו
4 המתפתחות" של פלדשטיין, ועל רקע הרף הראייתי הנדרש בשלב זה, הפנה ב"כ
5 העוררת למכלול הראיות הקיימות שהובילו אותה להגיש כתב חשדות כנגד המשיב
6 (חקירותיו של פלדשטיין במשטרה, עימותים בינו לבין המשיב, התכתבויות באפליקציות
7 הוואטסאפ והסיגנל, ועוד), וכן פירט את ההתפתחויות החקיריות שיש בהן כדי להבהיר
8 ולהסביר את הלך רוחו של פלדשטיין והמלמד דווקא על הגיון של גרסאותיו ואמיתותן.
9 בכל מקרה טען ב"כ העוררת, מקומם של עניינים אלה להיבדק בשלב ההוכחות ולא
10 בשלב הנכחי הדרוש חשד סביר בלבד.
11 9. כן טוענת העוררת ששגה בית המשפט קמא, עת התעלם לחלוטין מהראיות המבססות
12 היטב את החשדות כנגד המשיב, בנוגע לעבירות שביצע לכאורה לאחר הפרסום בעיתון
13 ה"בילד" – החזקת ידיעה סודית, מסירתה לאנשי תקשורת והשמדת ראיות.
14 10. לעניין התכתובות שבין פלדשטיין למשיב, טוענת העוררת כי בית המשפט התעלם
15 מתכתובת באפליקציית הסיגנל, המלמדת באופן מובהק על מודעותו של המשיב
16 להחזקת המסמכים הסודיים על ידי פלדשטיין, הוא מעודכן על ידו ומתייעץ איתו בכל
17 הנגע לפרסומם בתקשורת הזרה, ועל ידי אותו גורם שהביא לפרסומה של הידיעה
18 הסודית ב"בילד".
19 11. ב"כ העוררת הפנה לשילוב הראיות המראה לכאורה, שבמספר הזדמנויות, גם המשיב
20 וגם פלדשטיין, בצוותא חדא, מסרו ידיעה סודית שבטחון המדינה מחייב לשומרה בסוד.
21 בדבריו הדגיש ב"כ העוררת, כי המשיב בכיר מפלדשטיין בכמה דרגות, והוא הסמכות
22 לאשר ידיעות ומסרים שיוצאים מלשכת ראש הממשלה. עוד עולה לדבריו, כי פלדשטיין
23 עדכן את המשיב במעשיו וקיבל אישורים לביצוע, כולל פידבקים. המשיב הכניס את
24 פלדשטיין לתוך חדרו של ראש הממשלה לעדכנו בתוכן הידיעה שלטענת פלדשטיין הוא
25 מסר, הן לראש הממשלה, הן למשיב, את המסמך המצוי בידיו. המשיב חיזק את
26 פלדשטיין במסר לפיו "הבוס מבסוט" (כשהכוונה היא לראש הממשלה). ראש הממשלה
27 עצמו יצא במסיבת עיתונאים שבמהלכה הוא מתייחס לפרסום ב"בילד". מכאן התפתחו
28 העניינים הקשורים גם למשיב האחר הנגוע להחלטת בית המשפט קמא – צחי ברוורמן,
29 שעניינים הובא בהחלטתו הקודמת בעניינו, ואינני מוצא צורך לחזור על הדברים פעם
30 נוספת כאן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

12. המסקנה המתבקשת היא, כך לטענת ב"כ העוררת, שהמשיב ופלדשטיין ביצעו את ההדלפה, ראש הממשלה קיבל דיווח על כך, צחי ברורמן קיבל ידיעה על חקירה המתנהלת בצבא בעקבות ההדלפה, והמשיב קשור כמובן לאותה הדלפה, ולאותה חקירה.
13. תכלית הבקשה דן היא אפוא, לבחון את מעורבות המשיב, לאחר שעודק על ידי פלדשטיין בנושא, וכן לחקור ולבדוק את חלקם של כל המעורבים הנספים, בלא כניסת המשיב ללשכה ובלא אפשרות לקשר עם הגורמים הקשורים אליה, וזאת למניעת זיהומה של החקירה והכשלתה.
14. אשר לתנאים עצמם טוענת העוררת, כי תנאי איסור יצירת הקשר עם מעורבים ועדים היה קיים במסגרת חקירת פרשת קטארגייט ומשהוסרה, הוגשה רשימה ממוקדת המתייחסת לרשימת המעורבים בפרשת ה"בילד". ביטול תנאי זה מהווה לדעת העוררת שגיאה המתעלמת מהחשש לשיבוש הליכי משפט ומהנסיבות המיוחדות בתיק זה, כשלא מדובר במגבלה מחמירה מבחינת עוצמת פגיעתה בחירות המשיב, ולהסרתה – השלכות מעשיות משמעותיות. לעניין זה מזכירה העוררת, כי מדובר בעבירות בטחון חמורות וביניהן גם עבירה של השמדת ראיה שבוצעה ביחס אליהן. התנהלותו של המשיב מלמדת על נכונותו לפעול לשיבוש ההליכים ומחייבת זהירות יתרה במניעת הקשר עם מעורבים ועדים.
15. לנוכח חומרת החשדות המיוחסים למשיב ופוטנציאל השיבוש, החל לא רק על שלב החקירה אלא גם על שלב המשפט, הרי שהתנאי של איסור יצירת קשר עם מעורבים ועדים בפרשה הוא הכרחי, לצורך מניעת שיבוש ההליכים והגעה לחקר האמת. לעניין זה מפנה העוררת להחלטות בית המשפט העליון שאישור בעניינם של הנאשמים בפרשה תנאי איסור יצירת קשר עם מעורבים ועדים.
16. אשר לתנאי איסור העיסוק: ב"כ העוררת טוען, כי מבחינה דיונית אמנם הופרדו שתי הפרשות, ופרשת קטארגייט לא מצויה כרגע על השולחן, ואולם מבחינה מהותית, היא נמצאת גם נמצאת. פרשת קטארגייט מרחפת לדבריו כעננה מעל לראשו של המשיב – כתיק פתוח נוסף, בעבירה בעניין בטחוני שהמשיב חשוד שביצע בהיותו עובד בלשכת ראש הממשלה, ואשר משליך על בחינת המרכיבים הנדרשים גם בענייננו. על כן, הבקשה מוצדקת ומתבקשת גם ללא קשר לפרשה האחרת – פרשת קטארגייט. המשיב במקצו ובתפקידו הוא יועץ תקשורת, חומרים סודיים מגיעים ללשכת ראש הממשלה והקשר בין יועץ התקשורת לחומרים הסודיים, מתקשרים כמובן לפרשת קטארגייט ולא ניתן להתעלם מכך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

17. גם ביטול איסור העיסוק בלשכת ראש הממשלה, שהוא מקום רגיש ביותר, אינו מתיישב עם החשדות המיוחסים למשיב והמסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם על האפשרות להמשיך ולבצע מעשים בעלי מאפיינים דומים, או לעבור עבירות נוספות העלולות להסב נזק רב ובכלל זה לביטחון המדינה. העוררת מפנה לענין זה לכתב החשדות שהועבר למשיב ולכתב האישום שהוגש נגד פלדשטיין, המלמדים כי השניים מסרו במספר הזדמנויות "ידיעה סודית שביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, בעת שלא היו מוסמכים לכך, כאשר בחלק מההזדמנויות נעשה הדבר בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, ולמצער כשהם צופים מראש את התרחשות התוצאה כאפשרות קרובה לוודאי".
18. מעבר לסיכון האמור, קיימת תכלית נוספת של צמצום היכולת לשבש את החקירה. העוררת מדגישה כי אין מדובר באיסור עיסוק גורף, אלא מצמצם למשרה קונקרטית, והיא אינה מונעת ממנו להמשיך ולעסוק במקצועו כיועץ בכל מקום אחר שיבחר, ובלבד שלא יהיה קשור לפרשיות בגין נחקר. בכל הקשור לאיסור העיסוק בחברת "פרספסן", זו בבעלותו וניהולו הבלעדי של ישראל איינהורן החשוד בפרשה זו, נחקר במסגרת חיקור דין ואף הוצא נגדו צו מעצר, כשהוא נמנע מלהגיע לארץ ומוגדר עבריין נמלט.
19. לבסוף טוענת העוררת, כי עניינם של המשיב שונה מעניינם של פלדשטיין, הנעדר תנאי של איסור יצירת קשר בלשכת ראש הממשלה. בלשכת ראש הממשלה ממתינים לשובו של המשיב בחזרה לעבודה, מה שאין כן בעניינם של פלדשטיין. על כן ומשאין סיכוי סביר ליצירת הקשר או לעיסוק, לא קם הצורך למנוע את אלו.
20. ב"כ המשיב סומך את ידו על החלטת בית המשפט קמא. לדבריו אין הצדקה לכל תנאי התנאים עצמם פקעו, איסור העיסוק אינו רלוונטי לתיק הבילד ועל כן יש לדחות את הערר. את טיעונו מיקד ב"כ המשיב במישור הפרוצדורלי, ובמישור הראייתי.
21. לטענתו, האירועים המיוחסים לבורומן ולמשיב הם אירועים שונים לחלוטין ואין מחלוקת כי המשיב אינו חשוד בעניין הנגוע לפרשת בורומן, עניין לו הסכים גם נציג המשטרה בדיון שנערך בבית המשפט קמא (עמ' 44 ש' 35). לפיכך, תיק השיבוש לא רלוונטי, המשיב אינו חשוד בו ואי אפשר לבקש תנאים מכוחו.
22. לטענתו, גם לשיטת פלדשטיין, השקרית לדעתו, אין עבירה בסיפור המעשה המיוחסת למשיב, כשהעדכון של המשיב נעשה על ידו בדיעבד. לדבריו, הבקשה לאיסור קשר עם ראש הממשלה אינה יכולה להתבקש כשלא מדובר בתיק השיבוש, שכן הוא לא מעורב בו. ב"כ המשיב מפנה לעובדה כי אין בכתב הערר טענות ביחס לפרשת קטארגייט שהן לכאורה רלוונטיות לעניינם של המשיב, כמו גם לחקירת השיבוש, ועל כן לא ניתן להרחיב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

1 חזית ולהעלותן במסגרת זו. לעניין זה טוען ב"כ המשיב, כי למנכח העובדה שראש
2 הממשלה אינו מעורב בתיק הבילד, ממילא, איסור יצירת קשר עמו מותר והוא אינו חלק
3 מהתנאים המגבילים.
4 23. כך גם לגבי יתר המעורבים ב"פרשת הבילד". עד חודש ספטמבר 2025 ואף לאחר
5 שצורף תיק בילד, לא התבקש כל תנאי בפרשה זו. ב"כ המשיב הציג את רשימות
6 המעורבים בכל אחד מהתיקים, כשלבדבריו, איסור יצירת הקשר היה לפני צירוף ה"בילד",
7 ועד היום אין למעשה שום החלטה שיפוטית האוסרת על המשיב להיות בקשר עם
8 מעורבים ב"פרשת הבילד". רשימת המעורבים בפרשת ה"בילד" הונחה לפני בית
9 המשפט קמא לראשונה ביום 12.1.26 ובה לא מופיע ראש הממשלה. העוררת אכן
10 הודתה לפרוטוקול שרשימת החשודים בתיק השיבוש כוללת את ראש הממשלה, אבל
11 מנגד, קיימת הודעה שבתיק השיבוש לא מתבקשים תנאים, ולכן ראש הממשלה אינו
12 מהמעורבים בבילד. על כן טוען ב"כ המשיב, תנאי כאמור מתאים לשלב הראשוני
13 בחקירה, ואם במשך תקופה אין תנאי, לא ניתן לפנות לבית המשפט אחרי שנה וחודשיים
14 אח"כ ולבקש עדכון תנאים, אלא אם יש הפרת תנאים, ואין טענה כזו בעניינם. אדרבה,
15 העוררת מודה כי במשך כל התקופה הארוכה שמאז נובמבר 2024 (שאז נפתחה
16 החקירה ועד ספטמבר 2025 עת הושתו תנאי השחרור (עמ"י 33443-09-25) ואף
17 אח"כ, לא קיימת טענה לשיבוש הליכים על ידי המשיב.
18 24. לפיכך, לא יתכן, כך לטענת ב"כ המשיב, שתנאי איסור העיסוק שהוטל בחודש ספטמבר
19 2025 בגלל הצטברותם של שני תיקים ובעיקר תיק קטארגייט, ימשיך לחול משהופרד
20 תיק קטארגייט – אפילו אם אי חידוש התנאים נובע מרשלנות המשטרה שנמנעה
21 מלהגיש את בקשתה במועד - ומותר רק תיק זה, שהוא כשלעצמו חלש.
22 25. יתרה מכך, לטענתו של ב"כ המשיב אין הצדקה לאיסור העיסוק לא רק משמדובר למעשה
23 בתנאי חדש שלא היה קיים קודם בתיק זה, אלא בשל היותו אירוע יחיד שלא משקף כל
24 סיכון שיבוצע שוב.
25 26. ב"כ המשיב מפנה לגרסאות פלדשטיין, בחקירותיו ובפולגרף, מחקרי תקשורת, איכונים
26 וכן לתכנית הטלוויזיונית שעסקה בעניינם, המצביעות על גורם אחר שהפנה אותו להעביר
27 את המסמך של הבילד והמלמדות על היעדר אמינותו.
28 27. ב"כ העוררת התייחס לטענות ב"כ המשיב, והפנה לעובדה כי הוצהר שהשיבוש קשור
29 למשיב. כן הבהיר כי התנאים המגבילים בתיק הבילד לא התבקשו בתחילה, שכן לא היו
30 ראיות מספיקות. כשהגיעה פריצת הדרך עם פרשת קטארגייט, נבחננו גם כל התכתובות
31 שבין המשיב לפלדשטיין ונצברו הראיות. אשר לאי קיומה של החלטה לתנאים מגבילים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

ב"פרשת הבילד", הסב הוא את תשומת הלב לכך כי במסגרת הערר שהוגש בבית משפט המחוזי בעקבות דחיית הבקשה בבית משפט השלום, צורפו שני התיקים ונקבעו בשני התיקים בצוותא, תנאים מגבילים (כב' השופט עמית מיכלס, בעמ"י 33443-09-25). כשפרשת קטארגייט הופרדה וירדה מהפרק, קבע בית המשפט המחוזי את חידושם עד החלטה אחרת (כב' סג"נ השופט עמי קובו, עמ"י 9754-01-26).

28. בפתח הדברים אציין, כי החלטת בית המשפט קמא אכן מלמדת על עיון נרחב בחומר הראיתי שהונח לפניו. משמצא בית המשפט קמא להרחיב ולפרט ענין זה בהחלטתו, ביקשתי אף אני וקיבלתי לעיוני את מלוא החומר שהונח לפני בית המשפט קמא, ובכלל זה הונח לפני חומר נוסף ועדכני הנמגע להתפתחות החקירה מאז שנדונה לפני בית המשפט קמא ועד כה. לאחר שעיינתי בכלל החומר באופן נרחב ומעמיק, הגעתי לכלל מסקנה כי אינני רואה עין בעין עם בית המשפט קמא את מסקנתו, הן במישור הפרוצדורלי, הן במישור הראיתי והן במישור התוצאתי הנמגע לגוף הבקשה.

29. ראשית אתייחס לקביעה כי התנאים שחודשו הם אלו המתייחסים לחלק שנקבע בפרשת ה"בילד" בלבד, ואילו התנאים הנספחים המבוקשים ובעיקר רשימת מנעי הקשר, לא היו ולא עמדו כלל בפני בית המשפט המחוזי בעמ"י 33443-09-25 ובעמ"י 9754-01-26 (עמ' 7 להחלטת בית המשפט קמא). ב"כ המשיב תומך בקביעה הנ"ל ומוסיף, כי משהופרדו הפרשיות – "קטארגייט" וה"בילד", ממילא לא חלים בעניינם התנאים שנקבעו. לדבריו, איסור יצירת הקשר היה לפני צירוף ה"בילד" ועל כן עד היום אין למעשה שום החלטה שיפוטית האוסרת על המשיב להיות בקשר עם מעורבים ב"פרשת הבילד".

30. לא אוכל לקבל את הטענה שאינה מתיישבת עם העובדות. עניינה של ההחלטה בעמ"י 33443-09-25 שבה נקבעו התנאים המגבילים ובכללם איסור יצירת קשר, הרחקה מלשכת ראש הממשלה ואיסור העיסוק בענייניה, ניתנה ביחס לשתיהן הפרשיות בצוותא, כלומר גם בפרשת ה"בילד" (ר' למשל סעיפים 5, 8, 9, 10, 14 ו-15), והחלטה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון (ברע"א 3436-10-25, כב' השופטת וילנר, מיום 26.10.25).

31. למנכח האמור, עמדו התנאים בתוקפם בלא צורך באותה עת בהבחנה נקודתית בין שתי הפרשיות. גם משהופרדו הפרשיות בהחלטה בעמ"י 9754-01-26, חודשו התנאים עד החלטה אחרת, בלא ביטול קונקרטי של תנאי כזה או אחר. בהמשך להחלטה האמורה, ולקראת הדיון שנקבע בנושא, הוגשה לבית המשפט קמא רשימה ממוקדת המתייחסת לאיסור יצירת הקשר עם המעורבים והעדים בפרשת ה"בילד".

לפיכך כל עוד לא שונתה ההחלטה האמורה, עומדים התנאים שנקבעו בעינם, ולמען הסר ספק, מדובר הן באיסור יצירת הקשר, הן באיסור העיסוק.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

32. לאור האמור מתייטר אפוא הדין האם אפשר לחזור ולבקש הטלת תנאי שלא התבקש בתחילת החקירה, ולטענת ב"כ המשיב, לפיה לא ניתן לפנות לבית המשפט אחרי שנה וחודשיים אח"כ ולבקש עדכון תנאים, אלא אם תנאי השחרור הופרו, ואין טענה כזו בענייננו. כאמור התנאים היו תקפים, ואולם למעלה מן הצורך, דעתי היא כי במצב של שינוי נסיבות עקב התפתחויות חקירתיות המחייבות הטלת תנאים כאלה ואחרים, רשאית הרשות החוקרת לפנות לבית המשפט בבקשה לשנותם או לעדכןם בהתאם. אדרבה, הדבר אף עולה ממדיניות ראווה, לפיה אין מקום להרחיב ולהטיל תנאים בשלבי החקירה, ובכלל זה המוקדמים, אלא אם מחויב הדבר.
33. בית המשפט קמא הרחיב רבות בשאלת התשתית הראייתית שביסוד הבקשה, בחן וניתח ארוכות את חומר הראיות שנאסף, כולל אמחותיו הרבות של פלדשטיין ותוצאות הפולגרף שנערך לו, וזאת אף בהתייחס לאמחות של עדים אחרים, טיעוני המשיב במסגרת הליכי השימוע, ומחדלים שסבר כי קיימים בחקירה.
34. לדעתי שגה בית המשפט קמא, הן פרוצדורלית והן עניינית. בפן הפרוצדורלי, כשבחן וניתח את חומר החקירה בעין הבחינה של "ראיות לכאורה", בחינה השמורה לשלב שלאחר הגשת כתב האישום, לאחר שהחקירה הסתיימה ואין עוד אפשרות מעשית לביצוע השלמות חקירה ולהוספת ראיות נוספות. קל וחומר שאין מקום במסגרת החלטה העוסקת בהטלת תנאים מגבילים בשלב החקירה, לבחון ולנתח ראיות שהמסגרת המתאימה לביחור היא ההליך העיקרי, למשל ממצאי מהימנות של עד פוטנציאלי, בעוד שאין מחלוקת שבשלב זה הדרישה הראייתית היא "חשד סביר" בלבד. גם במישור הענייני, חומר הראיות כולו (כולל טיעוני המשיב בהליך השימוע), עמד גם לפני, והוא מלמד לא רק על קיומו של חשד סביר, אלא שעוצמתו של חשד זה גבוהה משמעותית מהנדרש בשלב זה.
35. אציין כי גם ב"כ המשיב אישר את דבר קיומו של "חשד סביר" בעניינו של מרשו (סיפא דבריו בעמ' 11), כמו גם בית המשפט קמא שקבע כי גם לדעתו קיים "חשד סביר" שהגדרתו (כך בפרק מסקנותיו) היא: "רף ראייתי נמוך מאד קל כנוצה, שאינו נפגע גם אם קיימות בתיק אמרות סותרות, כבושות, רעועות ובלתי קבילות. החשד הסביר אינו עולה כדי ראיות לכאורה או כדי סיכוי סביר להרשעה" (עמ' 24 להחלטתו).
36. מהאמור עולה, שבשלב זה של ההליך לא היה מקום לבחון את מהימנות גרסת פלדשטיין ולקבוע "ממצאי מהימנות" לגביו, על יסוד התרשמות מהמסמכים הכתובים בלבד, קודם שמיעת העדויות, הן של פלדשטיין, הן של יתר העדים. אשר ל"בעייתיות" לכאורה אותה מצא בית המשפט, מבלי שתשתמע קביעת כל עמדה לגופם של דברים, אין לכך משקל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

של ממש בשלב זה והיא שמורה לבירור בהליך עצמו. בשים לב לעולה מהודעותיו של
פלדשטיין, אני מסתייג גם מהגדרת התנהלותו כ"משענת קנה רצוף" (עמ' 23), זאת בין
היתר למנכח קיומו של הסבר שמן הסתם יבדק במסגרת ההליך העיקרי.
ראו לענין זה למשל את הנאמר בבש"פ 10267/08 דבח נ' מדינת ישראל (4.12.08):
"**...על מנת לבסס "חשד סביר" לביצוע עבירה... אין צורך "בראיות לכאורה להוכחת
אשמה"...**בהקשר זה, נפסק לא אחת כי בגדרן של ראיות המבססות "חשד סביר"
עשויות להיכנס גם ראיות שאינן קבילות במשפט וכי תפקידן של הראיות המבססות
"חשד סביר" לקשור את החשוד לעבירה המדוברת באופן סביר המצדיק את מתן
האפשרות למשטרה לסיים את החקירה המתנהלת, כאשר יתכן כי ראיות אשר
תצדקנה מעצר טרם הגשתו של כתב אישום לא תספקנה לצורך המשך המעצר..."
וכן בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון, פס' 25, (31.10.2007):
"**...פועל יוצא של העובדה שבשלב זה נבחן אך הפוטנציאל הגלום בראיה
בטרם עברה את האש הצולבת של החקירה הנגדית הינו כי שאלות של
מהימנות ומשקל אין להן ככלל משקל של ממש בשלב בחינתן של הראיות
הלכאוריות, "פרט למקרים נדירים, שבהם חוסר המהימנות זועק מן הראיה
ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת".**
האמור נקבע על ידי בית המשפט העליון בנוגע לשלב בחינת "ראיות לכאורה" שלאחר
הגשת כתב אישום, והוא בבחינת קל וחומר בשלב זה של בחינת "חשד סביר".
37. למנכח המקום הרחב שמצא בית המשפט קמא לתת לשאלת הראיות וניתוחן, ועל מנת
שלא להותיר את הדף חלקי, אתייחס בקצרה גם לענין זה:
עיון בחומר הראיות מלמד כי קיימות בתיק אמרות רבות של פלדשטיין, אשר בהן מוסר
הוא על מעורבות בחרה מצד המשיב בביצוע העבירות (למשל: חקירות מיום 16.11.24,
3.4.25, 6.4.25, 7.4.25, 29.5.25; עימותים בינו לבין המשיב מיום 2.4.25, 6.4.25;
התכתבויות בינו לבין המשיב מיום 6.6.24, 1.8.24, 2.9.24, 3.9.24, 5.9.24, 6.9.24,
7.9.24, 8.9.24, 9.9.24, 13.10.24 ועוד). עיון בחומרי החקירה מלמד לא רק על קיומן
של אמרותיו של אלי פלדשטיין, אלא גם על חיזוקים להן, הן מדבריו שלו ומהנחותיו
שהמציא, הן מחומרים נוספים המצויים בתיק.
38. לאמור יש להוסיף, כמובן מבלי שתשתמע קביעת עובדות בשלב זה, ומבלי לגרוע מזכויות
העומדות למשיב, כי עיון בחקירותיו של המשיב ובחומר הקיים בעניינו, אינו מלמד
לכאורה על התנהגות של נחקר הבטוח בגרסתו האמינה, הן בהתחמקות ממתן תשובות
והבהרות לשאלות המופנות אליו תוך חזרה על טענתו כי מדובר בחקירה פוליטית, והן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

1 כמובן גם בעצם החלפת מכשיר הטלפון שלו יום לאחר מעצרו של פלדשטיין וגרסתו
2 המעוררת שאלה בעניין זה, שהמשיב לא נתן לה הסבר מניח את הדעת (למשל: הודעותיו
3 מיום 14.11.24, 20.11.24, 9.2.25, 3.4.25, 7.4.25). לכך יש להוסיף את כתב
4 החשדות שהועבר למשיב המעלה הצטברות ראיות לכאורה בעבירת השמדת ראיה, ואת
5 טיעוניו בהליך השימוע (מסמך מיום 6.11.25 שנמסר לעיוני על ידי ב"כ המשיב).
6 39. דעתי היא, כי מהאמור לעיל עולה קיומו של חשד סביר מובהק, בעוצמה משמעותית
7 (ויתכן שאף למעלה מכך), באופן התומך כמובן בבקשה משא הערר.
8 40. מבחינת הצידוק החוקי להטלת התנאים המבוקשים: כאמור, מצא בית המשפט קמא כי
9 אין תכלית ראויה בין התנאים המבוקשים לחקירות. כן התייחס גם לחלוף הזמן, וציין
10 שלא קיימת טענה שהמשיב שיבש מהלכי חקירה. דעתי שונה.
11 41. מבחינת איסור יצירת קשר עם מעורבים ועדים: תנאי זה הוא תנאי בסיסי, מקובל,
12 המועלה כמעט בכל חקירה מתנהלת, שתכליתו ברורה והיא מניעת אפשרות לשיבוש
13 הליכי חקירה ומשפט. לעניין זה אעיר, כי לא אוכל לקבל את קביעת בית המשפט קמא
14 כי "מצויים אנו לאחר סיום החקירה, משום שבתיק קיים כתב חשדות, שבו התבקש
15 המשיב 1 למסור את עמדתו במסגרת השימוע" (ההדגשות - במקור). אני יכול להניח
16 שהחקירה אכן נמצאת בשלב מתקדם, ואולם סיום חקירה הוא עם הגשת כתב האישום
17 ולא בהגשת כתב חשדות וקיום שימוע, אשר בעקבותיו לא מן הנמנע שתתבקש השלמת
18 פעולות חקירה, לרבות חקירה נוספת של עדים (עדים חדשים, ו/או כאלה שנחקרו בעבר)
19 ואולי אף בסביבת לשכת ראש הממשלה. לעניין זה אין אפוא גם משמעות של ממש
20 למרכיב השביעי שציין בית המשפט קמא, לפיו לא הוצגו פעולות עתידיות לפיו אמור
21 ראש הממשלה להיחקר (עמ' 27).
22 42. נסיבות תיק זה, לא זו בלבד שאין שונות מהמקרה הרגיל שבו מתבקש איסור יצירת
23 קשר עם מעורבים בפרשה (בפועל או פוטנציאליים), אלא שלנכח הרגישות הברורה
24 הכרוכה בחקירה זו, במורכבותה, בזהות הנחקרים בה ובנושאה הביטחוני הייחודי, יש
25 צורך במניעת הכשלת החקירה ויצירת סביבה נקיה שלא תזדהם חלילה בקשר כאמור.
26 אינני מקל ראש חלילה בכל תנאי המגביל את חרותו של כל אדם ובכלל זה המשיב, ואולם
27 באיזון שבין הצורך במניעת קשר למעורבים בפרשה, על רקע הרגישות האמורה
28 ומורכבות החקירה ונושאה, אל מול עוצמת הפגיעה (המוגבלת יחסית ביחס למגבלות
29 מקובלות אחרות בהליכים מסוג זה) בחרותו של המשיב, דעתי היא כי ידה של החקירה
30 וצרכיה גוברת, והיא חיונית ומתבקשת (לעניין זה ראו גם עמ"ת 42298-12-25, **מדינת**
31 **ישראל נ' פלדשטיין ורוזנשטיין**, כב' הנשיא י' עמית, (15.12.25)).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

43. בנוגע לרשימה ממוקדת של אנשים עימם מתבקש איסור יצירת הקשר שהוגשה לקראת הדיון: כפי שצינתי בסעיף 31 לעיל, עד הפרדת פרשיות "קטארגייט" וה"בילד", עמדו התנאים ובכללם רשימות האנשים עימם מתבקש איסור יצירת קשר בתוקפם, בלא צורך באותה עת בהבחנה נקודתית בין שתי הפרשיות. לנכח שינוי הנסיבות החקירתיות, ומשהופרדו הפרשיות בהחלטה בעמ"י 9754-01-26, הגישה העוררת לבית המשפט קמא רשימה ממוקדת המתייחסת לאיסור יצירת הקשר עם המערבים והעדים, קונקרטיית בפרשת ה"בילד". בדיון עשתה כן העוררת, תוך שמיקדה את בקשתה, ואינני מצטרף לפרשנות לפיה עשתה זאת "רק כי מותר לבקש" (עמ' 26). עיון בפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא (4 שורות קודם הציטוט – עמ' 41 ש' 13) מלמד כי נציג העוררת בחקירתו על ידי ב"כ המשיב הבהיר עניין זה: **"...ברגע שקיבלנו את ההנחיה של כב' הנשיא מזרחי להעביר את הרשימה של האנשים ולעשות סדר..."**.

44. בנוגע לתנאי איסור העיסוק: סעיף 48 (א) (10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996, מקנה לבית המשפט סמכות להורות על איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, ובכלל זה איסור עבודה במוסד, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לביטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה חזרה. עיון בגרסת המשיב מלמד, כי טענתו היא שלא עבר כלל עבירה או מעשה אסור. עמדתו זו מעוררת כמובן חשש כי חזרתו למקום עבודתו הקודם תאפשר לו להמשיך ולבצע מעשים בעלי מאפיינים דומים או לעבור עבירות דומות, שעלולים להסב נזק רב לרבות לביטחון הציבור, כשהוא סבור שמעשיו כשרים וחוקיים. (עמד על כך גם כב' השופט מיכלס בסעיף 6 להחלטתו בעמ"י 33443-09-25, וכאמור בית המשפט העליון אישר זה מכבר את הצורך בהטלת תנאי זה ברע"א 3436-10-25).

45. חומר החקירה שנצבר בעניין ושפורט על ידי לעיל, שמצא את ביטויו בכתב החשדות שהועבר למשיב ובכתב האישום שהוגש נגד פלדשטיין, מלמד על קיומו של חשד סביר לפיו המשיב ופלדשטיין מסרו לכאורה במספר הזדמנויות "ידיעה סודית שביטחון המדינה מחייב לשמרה בסוד, בעת שלא היו מוסמכים לכך, כשבחלק מהמקרים נעשה הדבר בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, ולמצער כשהם צפים מראש את התרחשות התוצאה כאפשרות קרובה לודאי". כן נטען שהמשיב החזיק העתק של הידיעה הסודית כשלא היה מוסמך לכך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

46. זירת הביצוע לכאורה של העבירה הנטענת היא מקום העיסוק הקודם של המשיב. אינני חאה בשלב זה אפשרות להחזיר את המשיב לזירת העבירה, שרגישותה הייחודית אינה צריכה הסבר, ואין כל ברירה אלא להרחיקו מלשכת ראש הממשלה. אעיר, כי הרחקתו מלשכת ראש הממשלה וסביבתו, לא זו בלבד שיש בה כדי למנוע ביצוע עבירות נוספות, אלא היא משיגה גם תכלית נוספת של צמצום היכולת לשבש את החקירה. (ר' גם בש"פ 2841/13 חדיג'ה נ' מדינת ישראל, כב' השופטת ד' ברק ארז בפס' 26 (6.5.13):

"לאור האמור לעיל, הסמכות המוקנית לבית משפט של מעצרים להתנות את שחרורו של נאשם בתנאי שעניינו מגבלת עיסוק עומדת גם מקום בו מגבלה זו נדרשת על מנת לתת מענה לחשש מפני שיבוש הליכי משפט (כאמור בסעיף 48(א) רישא). לכל הפחות, ניתן לעשות שימוש בסמכות זו מקום בו העבירות המיוחסות לאותו נאשם הן כאלה שטבוע בהן החשש מפני שיבוש הליכי משפט, היינו כאשר החשש להישנות העבירות והחשש לשיבוש הליכים כרוכים זה בזה (ראו למשל: בש"פ 931/12 סלהב נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 [פורסם בבנו] (9.2.2012)). אלה הם פני הדברים בנסיבות שבהן מגבלת העיסוק עניינה בהרחקת הנאשם מסביבה מקצועית ואנושית קונקרטית, להבדיל מאשר איסור גורף לעסוק בתחום מקצועי מסוים".

47. לעניין אחרון זה של שיבוש אעיר, כי נטען שלא קיימת טענה שהמשיב עשה לשיבוש מהלכי חקירה. אינני סבור כך. ראשית, החשד להחלפת הטלפון יום לאחר מעצרו של פלדשטיין מלמד בבירור על טענה כאמור. שנית, מדובר בפרשיות שלובות ומשיקות זו לזו והחשש לשיבוש ואף לזליגת שיבוש מפרשיה אחת לאחרת אינו מבוטל. ושלישית, תכלית התנאי היא מעתה ואילך למנוע שיבוש פוטנציאלי עתידי ואין צורך שאחזור שוב על הערותי בעניין.

48. בענייננו, באיזון הפגיעה הנגרמת לפרנסתו של המשיב ולחיי המקצועיים, אל מול עוצמתו של החשש להישנות העבירות ולשיבוש הליכי המשפט, ביחוד במעמדו של המשיב וברגישותו של מקום העיסוק, גובר בעיני החשש האמור ומצדיק את הרחקתו. משנה תוקף לאמור הוא, משגם תנאי איסור העיסוק ופגיעה בפרנסתו ובעיסוקו הם מוגבלים ביותר ונגעים רק למשרתו הקונקרטית בלשכת ראש הממשלה (וכן לעיסוק בחברת פרספן שבבעלותו וניהולו הבלעדי של ישראל אינהורן, החשוד בפרשה זו, שנחקר באזהרה במסגרת חיקור דין ואף הוצא נגדו צו מעצר, תוך שהוא נמנע מלהגיע לארץ ומוכרז כעבריין נמלט).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

25 ינואר 2026

עמ"י 48118-01-26

1 המשיב אינו מנע אפוא מלהמשיך ולעסוק במקצועו כיועץ בכל מקום אחר (לרבות בסיעת
2 הליכוד לשם חזר זה מכבר, כפי שהודע), ובלבד שהמקום ואנשיו אינם קשורים לפרשיות
3 הנחקרות.
4 49. בית המשפט קמא התייחס גם לעובדה שפלדשטיין עצמו נעדר כל תנאים האוסרים על
5 יצירת קשר או עיסוק בלשכת ראש הממשלה (עמ' 27). אף עניין זה כבר נדון והוכרע זה
6 לא מכבר בפס' 13 להחלטה בעמ"י 33443-09-25, וכן הוסבר פעם נוספת על ידי
7 העוררת. מחומר החקירה עולה שהסיכוי שפלדשטיין ישוב לעבודה בלשכת ראש
8 הממשלה אינו סביר כלל ועיקר ולמעשה לא קיים, ועל כן אין צורך בתנאי כאמור לגביו,
9 מה שאין כן בעניינם של המשיב, שלחזרתו מצפים בלשכה. לפיכך אין מדובר במעורבים
10 שעניינם דומה, ואין מקום להשוואה ביניהם.
11 50. במכלול האמור מתקבל אפוא הערר ובהתאם הנני מורה על הארכת התנאים המגבילים
12 שהושתו על המשיב, זאת למשך 60 יום שמנינם מיום 4.1.2026, כדלקמן:
13 א. איסור עיסוק בלשכת ראש הממשלה ובחברת פרספסן.
14 ב. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה לפי הרשימה העדכנית שהוגשה על ידי
15 העוררת ביום 12.1.26.
16 ג. איסור יציאה מן הארץ.
17 ד. התחייבות המשיב להתייצב לחקירה לפי דרישה.
18 ה. להבטחת התנאים יעמדו בתוקפן הערבויות שנקבעו.
19
20 ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ו, 25 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.
21

יחזקאל
יעקב שפסר, שופט בכיר